

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/325/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511217048
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511217048.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu X. V. L. L..C..I.. so sídlom U. F., Ú. Č.. X, proti žalovanému C. L., bytom C. Č.. XX, prechodne Q. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka A. W. I. I. L. Q., W.Y. N. Č.. X, T., o zaplatenie 2.317,15 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 7.2.2013 č.k. 10C 165/2012-54 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na trovách odvolacieho konania sumu 64,15 eura platbou R.. E. Y. do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 356,06 eura.

Výrok o zastavení konania odôvodnil s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že žalobca vzal späť návrh konania v celom rozsahu späť.

Výrok o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil s poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p. majúc za to, že žalobca zavinil zastavenie konania, preto na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 356,06 eura zaviazal žalobcu. Súd mal za to, že zo strany vedľajšieho účastníka trovy konania boli účelne vynaložené, keďže okrem vstupu do konania vo veci podal vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietku premlčania celého nároku a je pravdepodobné, že v dôsledku tohto jeho vyjadrenia došlo následne aj k späťvzatiu žaloby.

Proti uvedenému uzneseniu vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Odvolanie odôvodnil tým, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil, pretože vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, lebo aj keď zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, žalobca nevidí význam v jeho právnom zastúpení. Zdôraznil, že cieľom vedľajšieho účastníka jej kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a zastupovanie spotrebiteľov v

občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka, preto musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenie má vo svojich radoch členov, ktorý evidentne majú právnické vzdelanie a navyiac má združenie možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka zastúpeného advokátom do konania, o ktorom nemá žiadnu vedomosť a pre jeho vstup ani nebol žiaden dôvod, navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Trovy konania vedľajšieho účastníka preto nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p.. Prípadným nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi by nebolo porušené základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože trovy konania neboli účelne vynaložené, a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka. Zdôraznil, že aj prípadná argumentácia vedľajšieho účastníka v súvislosti s dôvodnosťou priznania trov odkazom na ustanovenie § 137 O.s.p. ako aj na ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ nemá opodstatnenie, pretože vedľajší účastník žalovanú v konaní nezastupuje a označené ustanovenie procesného predpisu priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osobe, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, pričom ide najmä o Centrum právnej pomoci.

Vedľajší účastník vo svojom obsahovo rozsiahlom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu odvolacích trov. Zdôraznil, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov, z akých ho má aj žalobca, preto je absurdné, ak žalobca ako účastník konania zastúpený advokátom upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno pritom odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Konanie vo veci bolo zastavené po tom, čo žalobca zobral podaný návrh späť a to až po ich vstupe do konania, teda ako dôsledok ich aktivity. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna, v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Zdôraznil, že vynaložené trovy právneho zastúpenia sú účelné, pretože vo svojej podstate boli vynaložené v súvislosti ochranou spotrebiteľov, čím sa naplňajú ciele politiky Európskej únie (čl. 169 Lisabonskej zmluvy, čl. 38 Charty základných práv EÚ). Pri naplňaní týchto cieľov (aplikácii spotrebiteľského práva na súdoch) sú odkázaní na právne služby advokátov, pretože vo svojich radoch majú iba jednu členku, ktorá má právnické vzdelanie, právnu prax však nevykonáva. Zdôraznil aj veľmi obmedzenú pomoc zo strany Ministerstva hospodárstva SR v sume v 1.000 eur. Nesúhlasil s použitím § 150 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania, pretože pre takýto postup v konaní nie sú splnené žiadne predpoklady, keď vo veci neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa a ani nejde o výnimočné okolnosti súdnej veci. Žalobca je pritom ekonomicky silný subjekt, ktorý si aj v iných konaniach uplatňuje nárok na náhradu aj takých trov konania, ktoré nemajú oporu advokátskej tarify. Poukázal na to, že súd nemôže v konaní ochraňovať hospodárske záujmy žalobcu.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a konštatuje jeho správnosť. Preto len na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania, s poukazom na odvolacie námietky žalobcu považuje za potrebné dodať nasledujúce:

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu (tak ako je tomu aj v súdnej veci) má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť, aby

vystupovala ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p..

Keďže ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno z toho vyvodiť záver, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom.

Vedľajšiemu účastníkovi zároveň vzniká aj právo na náhradu trov konania, kam podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá mu môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

S poukazom na vyššie uvedené je odvolací súd toho názoru, že sa nemožno stotožniť s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a rovnaké povinnosti ako účastník, čo je zrejme z ust. § 93 ods. 4 O.s.p.. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 24 a nasledujúcich umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Procesný predpis upravujúci občianske súdne konanie vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa dal zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom. Takto vynaložené náklady je preto potrebné považovať za účelné. aj vedľajší účastník má teda právo na právnu pomoc pred súdom, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súbehu konania realizuje možnosťou zabezpečiť kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom.

Z obsahu spisu vyplýva, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS označilo svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka písomným podaním, ktoré došlo súdu dňa 20.12.2012. Súd prvého stupňa zrušil vydaný platobný rozkaz uznesením zo dňa 12.3.2013 z dôvodu, že tento nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému (§ 173 ods. 2 O.s.p.). Následne po tom, čo súd oboznámil žalobcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, žalobca podaním ktoré došlo súdu dňa 10.1.2013 zobral (pred začatím pojednávania vo veci) podaný návrh bez uvedenia dôvodov v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska.

Správne preto súd prvého stupňa priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného a na ich náhradu zaviazal žalobcu, ktorý tým, že zobral podaný návrh na začatie konania späť procesne zavinil (§ 146 ods. 2 O.s.p.), že sa konanie muselo zastaviť.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že žalobca sa v podanom odvolaní dovoľával rozhodnutia o trovách konania podľa ust. § 150 O.s.p. (tak, aby v konečnom dôsledku vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nebola náhrada trov konania priznaná), neuviedol však žiadne konkrétne dôvody hodné

osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná.

Z uvedených dôvodov možno konštatovať, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto odvolací súd postupom podľa § 219 O.s.p. napadnuté uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi ako vecne správne potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 na základe ktorých právo na náhradu trov konania má úspešný účastník v danom prípade vedľajší účastník, preto odvolací súd mu priznal aj náhradu trov konania spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia a to za jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie k odvolaniu podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 45,65 eura, režijný paušál v sume 7,81 eura a daň z pridanej hodnoty vo výške 20% t.j. v sume 10,69 eura, teda trovy odvolacieho konania v sume 64,15 eura.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.